

[Merete Bjørn Haussen.]

Herunder tænker jeg f. eks. også på dette at stimulere fondens opmærksomhed omkring den kendsgerning, at dens virke også omfatter Grønland. Det er ikke så forfærdelig meget grønlandsk, der hidtil er blevet støttet, og jeg ser gerne en målbevidst indsats her. Navnlige må det være muligt at inddrage Grønland stærkt under det eksperiment, der nu sættes i værk for kunsthåndværkets vedkommende, og som burde kunne finde en arbejdsmark netop i Grønland. Måske kunne jeg opfordre ministeren til, da kunsthåndværksudvalget skal eller i hvert fald kan udskiftes hvert år, at forsøge sig med et medlem, der særlig har forudsætninger for at være opmærksom på denne opgave.

De forslag, udvalget er nået frem til vedrørende arkitekterne, må også findes tilfredsstillende, da de har et fælles sigte mod så tidligt som muligt at bringe arkitekter og kunstnere i samarbejde om en opgaves løsning. Revisionsarbejdet skaber yderligere rene linjer omkring fondens administration ved at lovfæste, at medlemmer af 3 mands udvalgene i beskikkelsesperioden ikke kan bestride faglige tillidshverv.

Jeg lægger ligesom hr. Lembourn endvidere vægt på betænkningens ord om, at det normalt bør undgås at beskikke udvalgsmedlemmer, som samtidig beklæder nøgleposter i kulturinstitutioner, når dette rummer fare for interessekollisioner.

Også bestemmelsen om, at det er de finansudvalgsrepræsenterede partier, der udpeger medlemmer til repræsentantskabet, er en god klaring.

Til slut vil jeg igen understrege den søgsmæssige karakter, som ordningen med kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning har.

Da vi her i folketinget drøftede ministerens kulturpolitiske redegørelse, betænkning nr. 517, fremhævede jeg betydningen af, at de kunstneriske uddannelser følger med i den almindelige udvikling på uddannelsesområdet. Meget taler for, at støtten til kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning i første række mest udbytterigt gives ved at sikre de bedst mulige uddannelsesforhold, og jeg håber derfor, at ministeren vil lade det, der er fremhævet herom i udvalgets betænkning, indgå stærkt i sin vurdering af det eksperiment, vi nu sætter i værk.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag.

Jørgen Andersen: Som stedfortræder for mit partis ordfører, fru Else-Merete Ross, der er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende forslag til lov om Statens Kunstfond med de af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Også fra det radikale venstres side beklager vi, at revisionen af denne lov netop kolliderer med folketingets voldsomme tidspres: Loven om Statens Kunstfond omfatter problemer, som spænder vidt, og engagerede personer såvel i folketinget som uden for dette nærer en seriøs interesse for at løse disse problemer, ikke mindst med det sigte at delagtiggøre mange uengagerede medborgere i kunstens og kulturlivets mangfoldige oplevelser. Også vi savner en dyberegående drøftelse af de spørgsmål, som er nævnt af foregående ordførere, spørgsmål som muligheden af at overflytte kunsthåndværkerskolen til kulturministeriet, hensigtsmæssigheden af statens hædersgaver i den nuværende form, kunstfondens stilling til stigende krav om udsmykningsopgaver i offentlige bygninger, for ikke at nævne det i udvalget mest diskuterede spørgsmål: betimeligheden af at inddrage kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning under denne lov. Da netop disse kunstformer — for kunst kan det ubestrideligt være — i særlig grad er kædet sammen med kommercielle interesser, er det vel ikke udelukket, at en mere hensigtsmæssig støtte ville være at søge i etablering af en eller anden ordning under Danmarks erhvervsfond, f. eks. baseret penge-mæssigt på enten et forhandlerbidrag eller måske en beskeden salgsafgift.

Det radikale venstre tager imidlertid de eksisterende arbejdsmuligheder til efterretning og erkender begrænsningen under de givne forhold, herunder også de finansielle forhold. Vi påskønner den imødekommende, ministeren har vist gennem de stillede ændringsforslag, og vi kan erklære os tilfredse, indtil loven optages til revision senest i 1972-73, til hvilken tid der formentlig vil foreligge et betydeligt erfaringsmateriale og forhåbentlig basis for øgede økonomiske midler.